

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorvm Vita, Moribvs, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Capvt LXXI. Pecvliaris Vestitvs Pecvliarem vitæ statum, conditionem, ac
institutum subindicat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

vestiuntur, an nuncio & praconi aduentus Domini, quo in natu-
ris mulierum nullus surrexit maior, de Ioanne loquor filio Zacheo-
chariae, cuius vestimentum ex setis camelorum erat, Matth. 3, v.
4. Quin & veteres sancti illi viri circumibant in melotis &
pellibus caprinis, Hebr. 11, v. 37. Porro ad quem finem vesus is
dirigi debebat, docuit nos Apostolus unico verbo, cum dicit 1.
Timoth. 6, v. 8. Habentes vicium, integumentaque, his contenti-
simus: Quippe tanquam solo nobis integumentum sit opus, neque
iam amplius propter varietatem, cuncte, que ex illa consequi-
tur, exquisitam elegantiam, in damnatum luxuria vitium (ne-
quid dicam grauius) incidamus. Siquidē haec postea ab inutilib.
minimeq; necessarijs artib. in hominum vitam sunt importata.
Atq; ēt perspicuum est, quānam primus integumentorum vesus
fuerit, qui à Domino ipso eo indigentibus est datus. Fecit n. illis,
inquit Gen. 3, v. 21. Deu tunicas pelliceas: quandoquidē ad ea in
corpo contegenda, quā aspectu ipso minus fuerant honestatis
habitura, satis erat etiam huiuscmodi tunicarum vesus. Sed
quoniam in vestimentis non hoc queritur tantummodo, sed il-
lud etiam præterea, ut videlicet per ea frigoris incommoda de-
pellantur, necessario ad vitramque rem accommodatus esse ve-
stimentorum vesus debet, ut per ea scilicet & corporis deformes
partes obtegantur, & quā a cœli inclemencia afferuntur, in-
commoda propulsentur.

Vitis vestitus
dato Adamo
Gen. 3, v. 21

CAP V T LXXI.

PĒCVLIARIS VESTITVS PECVLIAREM
vita statum, conditionem, ac institutum sub-
indicat.

§. **A**d quid vero diuersa amictus ratio, ut Princi-
pum, Senatorum, ciuium, Ecclesiasticorum,
ac Religiosorum valeat, ita id loci proxime citati et-
iam explanat S. Basilius. Vitis præterea, inquit, in hoc pecu-
liaris haec amictus ratio est, quod ea, qualis sit unusquisque, ante
Tee indicat;

indicat, & vita, qua ex Deo est, professionem antevultus
Dmne animi i ficitur: quae res facit, ut ab ipsis, qui nos viderint, actionem
Citiam tan isti professioni consentanea requirantur. Neque enim sign
 eo cōspectu indecorum in honestum geritur, id similiter & in obscuris
 in se. Grim. en minibus, & in iis, qui illustres magna quedam prestante,
 habet, quanto maduerti perinde solet aut propalam elucescit. Nam deus
 maior, qui aliquem, aut alioqui obscurum, si in publico is aut pulsat
 peccat, babe-
 tare.
 quem, aut aliunde ipse pulsetur, & obscuras voces emittat, a
 frequens in ganeo versetur, & alia generis eiusdem flagitio
 gat, haud facile quisquam attenderit, quippe cum id exigit
 quisque, eius facta illa vniuerso vite & illius in instituto respondat.
 At, qui vita, genus ab omni parte absolutum proficaciter, hu-
 vel latum vnguentum ab officio suo recedere visus sit, omnem
 stim obseruant, ipsique probri loco illud obiciunt, & id quod
 in Euangelio scriptum est, Matth. 7. faciunt: Conuersi dico
 vobis. Quo fit, ut imbecillioribus, veluti paedagogi discipulo
 sit quedam, qua iniuit etiam à rebus flagitiosis prohibentur, la
 qua in vestitu foris appetat professio. Ut igitur peculiariter
 dam in vestitu est ornatus militis, alius Senatoris, item que
 rum alius, vnde ut plurimum de dignitate illorum cuiusque
 pitur coniectura: Sic decorum quoque esse, ac consentaneum
 detur, hominem Christianum in vestitu etiam praecepit
 quid à ceteris seruare oportere, per quod traditum ab apostolo
 modestum ornatum illum consuet. Qui quidem modo certe
 statuit Episcoporum ornatum esse debere, modo mulieribus
 habitu ornato incedant, praecepit, ita tamen scilicet, ut ornatus
 ille cum vita Christiani hominis congruere intelligatur. Eadem
 mihi quoque in calce amentis ratio est, ut videlicet quod quoniam
 minimum preferat curiositatis, minimoque sumptu paratu
 posse, & ad necessarium modo vite usum sit satis,
 id omni tempore preferatur.

85(?)
86(?)

CAPV

CAP V T LXXII.

DE MODESTIA ET HONESTATE FAMILIÆ curanda, ei qui illibatam conseruare famam velit.

ID vrget Apostolus 1.Timoth.3.v.3 & 4.cum vult Ecclesiasticum suæ domui bene propositum. Si quis autem, ait, domui sue preesse nescit, quomodo Ecclesia Dei diligentiam habebit? Ex œconomicæ rectionis dexteritate sumitur coniectura, & iudicium de gubernâdæ Ecclesiæ industria. Qui idem Apostol eiusdem epist. Timoth. c.5.v.8. Si quis autem, ait, suorum maximi domesticorum curam (vt corporis, & potissimum animæ salutis prouideat & cōsulat) nō habet, fidem negavit (si nō verbo negavit saltrem factum: q[uod]a&suam&Christianæ religionis bonâ famâ negligit, vnde eius cōceptus & obtrœctatio nascitur) & est infidelis deterior (vt qui naturæ & humanæ caritatis impulsu suæ familiæ potius, quam extenorū rationem & prouisionem habeat.) Vnde & S. Chrys. hom.14.in istam epistol. Non tantum Plerique, ait, virtutem suam sibi satis esse ad salutem putant: & in nostro, scilicet si vitam suam rite disponant, deesse sibi nihil arbitrantur, sed hi & alieno nō profecto falluntur. Idq[ue], aperte satis indicat seruus ille, qui talen-tum unum sibi à Domino creditum, fudit in terram, Matt. 25.v. gnandum. 26. Neq[ue], enim imminutum illud, sed integrum, & huicmodi proximi præ quale accepere at, retulit. Evidenter & B. Paulus hoc loco id ipsum certim dumat, assert dicens: Si quis suorū ad se pertinentium curam nō habet, nisi negligens cura nomine prouidentiā animæ & corporis significat, fidem negavit. Deum ait Tit.1.v.16. verbis se scire cōfidentur, factis autem negant. Quid autem precipit is, cui credidimus, Deus? Domesticos, seminis tui ne despixeris, Isa.58.v.7. secundū 70. Quomodo autem huicmodi credit, qui Deum abnegavit? Quam latè patet detractionis locus dicentibus gentibus: Christianos sine affectione esse qui despiciant suos. Diuinæ planè leges violat, & sura naturæ, qui negligit suos. Ita S. Chrys.

§. Benè & Pont. Opt. Max. Ioan. VIII. dist. 86. can. 4. Facientis, ait, culpam procul dubio habet, qui potest, corrigere,

Lec 2. negigit

Qui tacet, cō qui faciunt, sed etiam qui consentiunt facientibus, participi-
sentire vnde. tur S. Bern. dicantur. Et libat Domino prospera, qui ab afflictis pluit adser-
Serm. in Na sa. Et negligere cum possis perturbare peruersos, nihil est aliud
tiuit. S. Ioan. quam fouere: Nec caret scrupulo consensionis occulta, qui nu-
Bapt. Est con nifesto facinori desinit obuiare. Et probat se odisse virtus, qui con-
fessio demnat errantes. Neque reliquit sibi locum deuandi, qui no-
re, cū argue- pepercit erranti: Et primus innocentie gradus est odisse nefar-
re possis. da. Et latum pandit delinquentibus aditum, qui iungit con-
prauitate consensum. Et non prodest alicuin non puniri de pri-
proprio, quipuniendus est de alieno peccato.

Quales S. Non tolerabat improbos domesticos S. Dani-
Danielis do- Psal. 100. v. 2. Perambulabam in innocentia cordis mei in mi-
mejicis. dio domus mea, v. 4. Non adhæsit mihi cor prauum, v. 5. Detri-
uentem secretò proximo suo, hunc persequebat. Superbo oculo ce-

*insatiabili corde, cum hoc non edebam, v. 6. Oculi mei ad fida-
 terrę, ut sedeant mecum: ambulans in via immaculata hic mo-
 nistrabat, v. 7. Non habitabit in medio domus mee, qui faci si-*

*perbiā, qui loquitur iniqua, non direxit in conspectu oculi-
 rum meorum. S. Augustin. in Psal. 50. Chariſimi, ait, in tanta*

*mīlia exige morum diuerſitate, & iam detestabilis corrupcia la, regite domi-
 na, ratiō de- vestras, regite filios vestros, regite familias vestras. Quomodo al-*

*nos pertinet in Ecclesia loqui vobis, sic ad vos pertinet in domi-
 bus vestris agere, ut bona myrationem reddatis de his qui vobis
 sunt subditi. Amat Deus disciplinam. Peruersa autem est fal-
 innocentia est, habentas laxare peccatis. Facilitas venit, ait S.*

*Ambroſ. ſerm. 8. in Psalm. 118 incentiuum tribuit delinquen-
 tium: S. Chryſost. oratione 1. contra Iudeos. Quemadmodum, ait, non
 ipsi tantum fures dant penas, verum etiam eadem penas pli-
 ctuntur ijs, quibus cum esset potestas retinendi non retinuntur ta-
 men: ita non solum qui impie agunt, verum etiam illi, qui cum*

*possint ab impietate euocare, tamen vel ob pigritudinem, vel ob in-
 miditatem id facere nolunt, simili cum illis penas plectuntur.
 Apostolus 1. Corint. 5. v. 11. Siis, inquit, qui frater nominatus
 est fornicator, aut auarus, aut idolis seruens, aut maledicatur, aut*

ebriosus, aut rapax cum eiusmodi nec cibum sumere. Atque hoc præceptum esse affirmat S. Irenæus libro 4. contra hæreses cap. 46. Si propriam labem, ait hoc loco S. Chrys. peccator non peccantibus imparitur, multo magis externi sunt expellendi: si familiarii non est parcendum, ne huicmodi detrimentum sequatur, multo minus ceteris.

CAPVT LXXIII.

CLERICI UT HONESTAM TVEANTVR
famam in honestos deuident socios neceſſe est.

ID sèpè & præclarè monet S. Hieron. epistol. 2. ad Neopatianum presbyterum cap. 6. Aegrotanti tibi, ait, qui libet sanctus frater assistat, & germana, vel mater, aut probata qualibet apud omnes fidei. Quod si huiuscmodi non fuerint consanguinitatis castimoniaeque persone: multas annas nutrit Ecclesia, quæ & officium præbeant, & beneficium accipient ministrando, ut insirmitas quoque tua fructum habeat eleemosyna. Scio quosdam conualuisse corpore, & animo egrotare cœpisse. Periculose tibi ministrat, cuius vultum frequenter attendis. Si, propter officium clericatus, aut vidua visitatur, aut virgo; nunquam domum solus introreas. Tales habeto socios, quorum *Societas vi-*
concubinio non infameris. Si lector, si acolythus, si psalter refe-
recessit. - *quitur: non ornentur ueste, sed moribus: nec calamistro cri-*
spent comas, sed pudicitiam habitu polliceantur. Solus cum sola,
secreto, & absque arbitrio, vel teste, non sedeas. Si familiarius
est aliquid loquendum: habet nutricem maiorem domus, vir-
ginem, viduam, vel maritam: non est tamen in humana, ut nullum
prater te habeat, cui se audeat credere. Caueto omnes suspiciones;
& quicquid probabiliter fingipotest, ne fingatur, ante deuita.
Crebra munuscula, & sudariola, & fasciolas, & uestes ori applicitas, & oblatos ac degustatos cibos, blandaque & dulces lit-
terulas, sanctus amor non habet. Mel meum, lumen meum,

Tollida ma-
li occasio.